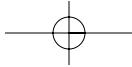

RÓZSÁSSY BARBARA

Egymásból születünk

*Hosszú útról jövök;
múltam lovagregény.
Nemrég még, úgy képzeld:
padovai utcán
kocogott a lovam,
kockakövön koppant
peckesen patája.
Büszke voltam akkor
szép, karcsú testére
– érintetlen lánykám,
szelíd-szív hajadon –,
nyakát simogattam,
derekán a napfényt,
abogy óriás üstből
csurgatva aláfolyt:
aranylott a szórén
– kezemmel öntöttem
belőle a kantárt,
s tiszta forrás volt az:
belőle itattam.*

*Mennyit barangoltunk!
Erdő lett a város,
magunk jártunk csupán
sűrű fenyvesében,
eggyé lett testiinkre
hallgatag sötétje
terített palástot.
Léptünk nyomán egyre
új évszakok nyíltak
– mintha tág időn át –,
hosszú visszaúton
vezetett az ösvény.
Egyszerre lüktetett
minden élet bennünk,
épp ugyanúgy öltött
mindenségük testet,
abogy egykor – tudtuk –
egymásból születünk.*

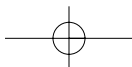
[*Rózsassy Barbara versei*]

*Zarándokok voltunk?
Átutazók csupán?
– Meglehet, barátom.
De akárcsak tegnap,
tenyeremen most is
érezem puba szórét,
bársony tapintását.
Mély, fényes szemeit
rám emeli olykor
– szelíd Pegazusom –,
ahogy hozzám simul.*

Harminc

*Voltak hosszú napok,
barangolni vittek,
térképet rajzoltak
tenyerembe rólam.
Szemem előtt amíg
mindenséged tárult,
mély, kéklő magányba
vágódó repülés,
nem sejtettem soha,
aranykalickában
hogy őriz az idő.*

*Voltak hosszú éjek,
akár sűrű fátyol,
betakarták arcom;
szemem mélyén megült,
homálylott a magány.
Kék kislány-szoknyámat
nagy kút mélyén mostam,
mostam feketére,
festette a sok víz.
Míg körbekerített
az a nehéz lepel,*

*nem sejtettem soha
– sápadt gyermek-özvegy –,
ráncaiban hordom
a sötétlő időt.*

*Évek kerekültek,
hosszú csendű évek
– harminc szétguruló,
üveggolyóba zárt
fénytelen felejtés.
Amikor most mégis
tenyeremben tartom
minden hosszú napom,
minden hosszú éjem,
egyre inkább sejttem,
hiába várnálak.
– Csupán magam által
repülhetek veled,
amíg a magasban
csőrödből kibullajtsz,
szárnysuhogás-csendben
távolodó madár.*

